

Indien niet anders aangegeven komen Bijbelcitatoren uit de NBG51.¹

zondag 1 maart Psalm 107:1,2a

'Loof de Here, want Hij is goed, want Zijn goedertierenheid is voor eeuwig. Laten zo spreken wie de Here verlost heeft ...' ^{Ps.107:1,2a [HSV]}

Psalm 107 wordt ook wel de bevrijdingspsalm genoemd. Steeds worden hier mensen uit het volk Israël beschreven, die in hun benauwdheden tot Yahweh riepen en die Hij redde, verlost en uit hun angsten leidde. Dat vinden wij in vers 6, 13, 19 en in 28.

De psalm roept op om als antwoord Yahweh te loven: zie vers 8, 15, 21, 31 en de psalm eindigt met de aansporing Zijn goedertierenheid aandachtig op te nemen.

Ook wij mogen Hem loven en danken om de wonderbare werken die Hij deed, om de dagelijkse redding, die Hij ook ons geeft *uit elke benauwdheid*; Hem danken om Zijn grote genade voor heel deze schepping, die Hij in de eonen, in de tijdperken, uitwerkt.

Dank, Vader voor Uw grote liefde voor allen!

maandag 2 maart 1 Kronieken 28:9a

'En jij, mijn zoon Salomo, ken de God van je vader, en dien Hem met een volkomen hart en met een bereidwillige ziel, want Jahweh [Ik ben] zoekt alle harten, en Hij heeft inzicht in alle gedachtevorming.' ^[proeve NCV]

David spreekt de zonen van Israël toe als hij aan Salomo de tempelbouw opdraagt. Deze woorden zegt hij tegen zijn zoon. De woorden die ooit door de profeet Samuël gesproken werden over het hart, klinken hier door: *'Jahweh ziet het hart aan.'* ^{1Sam.16:7}

De mens kijkt tegen de buitenkant van een ander mens aan; Jahweh [Ik ben] kijkt naar wat in het hart is.

Aanvankelijk was Salomo's hart volkomen, later liet hij zich meeslepen om andere goden ook te dienen.

Ons hart is geraakt door het evangelie van genade. Geloof zuivert het hart.

Laten we Hem, onze Heer, dienen met een onverdeeld hart.

dinsdag 3 maart Spreuken 22:17

'Strek je oor uit en hoor de woorden van de wijzen, laat je hart vast gericht zijn op mijn kennis. Want het is aangenaam dat je ze in je binnenste bewaart, wanneer ze vast te zamen op je lippen zijn.' ^[proeve NCV]

De wijzen van Israël lieten zich inspireren en bepalen door de woorden van God en zij werden daardoor wijs.

De jonge mensen worden in deze spreuken opgeroepen hun oor te openen voor wat deze wijzen te zeggen hebben – en dat niet alleen, maar deze dingen ook op te slaan in het hart, ze te overwegen en eruit te leven.

Daarvoor was de Thora, de onderwijzing, aan Israël gegeven. Dat zou op de lippen zijn. Het hart en de mond, dat is het jaarthema uit Psalm 19:15: *'Mogen de woorden van mijn mond en de overleggingen van mijn hart U welgevallig zijn, o Heer.'*

woensdag 4 maart Kolossenzen 1:17

'...en Hij is vóór alles en het al heeft zijn samenhang in Hem.' ^[NCV]

Het gaat hier om *de Zoon van Zijn liefde*, in Wie het al geschapen is. Al wat bestaat is in feite verbonden met de Schepper, want het is in Zijn geliefde Zoon geschapen. Liefdebanden die vast zijn, niet los te krijgen. De samenhang van al wat bestaat in heel de schepping, is in die Zoon. Hij houdt alles bij elkaar.

Dat geldt ook voor uw, jouw en mijn leven. Wij zijn gelovigen en beseffen, dat we te allen tijde in Hem geborgen zijn. Wat ook gebeurt, het gaat niet buiten Hem om. Wat een heerlijke zekerheid!

¹ Andere vertalingen:

NCV = Nederlandse Concordante Vertaling, zie: <http://ncv.ebenhaezer.nl/> © 2014 – NCV

GES = Geschriften (Bron: <http://geschriften.nl/> - © 2017.

HSV ° Herziene Statenvertaling (© 2010/2016 Stichting HSV)

donderdag 5 maart **Efeziërs 4:1**

'Ik spreek jullie dan aan, ik, de gebondene in de Heer, de roeping, waarmee jullie werden geroepen, waardig te wandelen ...' ^[NCV]

Uit Efeziërs 1-3 wordt duidelijk hoe hoog onze roeping is: niets minder dan een bediening, een werk te doen, te midden van de hemelen. Adembenemend, nauwelijks te bevatten.

Paulus laat in het vervolg van Efeziërs 4 zien, hoe een waardige (levens)wandel er uitziet. Geen hoogmoedige, maar een ootmoedige houding past ons; eerder zachtmoedigheid en vrede in plaats van het harde en vijandige dat zo veel mensen helaas over zich hebben.

Het goede nieuws van de liefde van God en Zijn Christus voor iedereen stemt ons hart dankbaar. We zijn verzoenend en vredig naar iedereen toe. Dat zal te merken zijn door de ander, die we ontmoeten.

Vader, dank U; vandaag gaat U mee.

vrijdag 6 maart **Psalm 119:9**

'Waarmee houdt een jongeman zijn pad zuiver? Als hij dat bewaart overeenkomstig Uw woord.' ^[HSV]

Het woord van God leidde de Heer toen Hij beproefd werd door de tegenstander in de woestijn. ^{Matth.4, Luc.4} Daar staat ook dat Hij door de geest geleid werd. Tegen die combinatie is geen tegenstander opgewassen.

Wat een rijkdom, als je in je dagelijks leven *de bewarende werking van het woord van God* ervaart.

Via smartphone en computer kan de mens *alles* in enkele seconden benaderen. Daar zit veel verderf bij. Leven uit het besef dood te zijn voor de zonde is hét tegenmiddel. Genade werkt in ons leven *tegen de zonde*. Dan wil je net als de jongeman uit Psalm 119 zelf maar al te graag Zijn woord in je hart bewaren, zodat je gezond blijft en *voor God leeft*.

zaterdag 7 maart **Romeinen 8:29**

'Want hen die Hij tevoren gekend heeft, die heeft Hij ook tevoren bestemd om aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn, opdat Hij de eerstgeborene onder veel broeders zou zijn' ^[proeve NCV]

In het voorafgaande vers (28) van dit hoofdstuk overweegt Paulus, dat *God* het is, Die alles doet samenwerken tot het goede.

Wat goed is in ons leven, ja dat is al goed. Maar ook dat andere, waarvan wij zeggen: dat is niet oké, ook *dát* werkt samen tot het goede in Zijn plan met ons.

Wat is dat dan?

Onze dagtekst geeft antwoord. Wij worden door de grote Pottenbakker gevormd tot het beeld van Zijn Zoon. Daartoe stuurt Vader in Zijn genade ons allerlei beproevingen, zodat we niet langer onszelf kunnen handhaven, maar het alleen nog van Hem gaan verwachten. Dan gaat ook *de vrucht van de geest* in ons groeien, opdat jij, u en ik steeds meer op Hem gaan lijken, in de praktijk.

zondag 8 maart **Lucas 18:35**

'En het gebeurde nu toen Hij dicht bij Jericho kwam, dat een zekere blinde aan de weg zat te bedelen.' ^[HSV]

Jericho was de stad die er eigenlijk niet had mogen zijn, maar toch was ze gebouwd. Dat lezen we in 1 Koningen 16:34. Chiël was de bouwer en deed dat op zijn zonen (overeenkomstig de profetie in Jozua 6:26) in de dagen van Elia, de profeet, en Achab, de koning. Nu, vele jaren later, kwam de Heer Jezus bij de stad en ontmoette deze blinde. Typerend voor Jericho, dat een beeld is van deze oude wereld waar wij in leven. De Heer gaf hem zijn zicht terug en met geopende ogen ging hij voortaan met vreugde zijn weg.

Als de Zoon van David handelde Hij koninklijk en gaf een teken dat het koninkrijk door zou breken. Zo ook hebben wij geestelijk geopende ogen. We zien Hem, en Hij is ons Hoofd. Wat een genade, zo kun je met vreugde deze dag in.

Vader, dank U wel.

maandag 9 mrt. **Psalm 119: 105**

'Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad.'

Het overkomt ons allemaal wel eens, je staat in het donker en je bent op zoek naar het lichtknopje ... Waar zit dat ding nou? Je loopt tegen een stoel, of een glas valt om. Dan gaat het licht aan en direct zie je alles weer.

Zo is het ook met Gods woord. Zijn woord laat zien waar jij je voeten kunt neerzetten. Zijn licht laat je niet in het donker rondtasten, maar maakt zichtbaar dat Zijn liefde er is voor jou. En Zijn licht schijnt zover dat het voorbij onze levensjaren op aarde straalt. Misschien is het wel een tekst, die heel je leven met je mee gaat en die bij jou is gaan passen.

Vader, dank U wel voor Uw woord.

dinsdag 10 mrt. **Psalm 63: 2**

'O God, Gij zijt mijn God, U zoek ik, mijn ziel dorst naar U, mijn vlees smacht naar U, in een dor en dorstig land, zonder water.'

David schrijft deze psalm in de woestijn van Juda. Hij verbergt zich voor Saul en hij is verlangend naar God.

David gebruikt hier een vergelijking: aan de ene kant zijn verlangingen naar God, en aan de andere het verlangen naar water in een dor land, waar geen water te vinden is.

In tijden van nood realiseren we ons met een nieuwe helderheid dat alleen Vader ons echt kan helpen. God, Die alles heeft geschapen, heeft bedacht en heeft gepland om tot een zeker doel te komen, deze God heeft ook jouw leven in Zijn hand.

David is naar Hem op zoek, en wij mogen ons realiseren dat Hij ons al hééft gevonden. Bij Hem kunnen wij onze dorst lessen; om ons heen is het misschien een dor en dorstig land.

David, in een tijd van vervolging door Saul, wij, in een tijd van spanning, beiden zeggen we: *O God, Gij zijt mijn God!*

woensdag 11 mrt. **Psalm 139: 13**

'U was het die mijn nieren vormde, die mij weefde in de buik van mijn moeder.'

David gebruikt hier het woord 'weven'. Als een pasgeboren kindje wordt voorgesteld in de dienst dan wordt vaak gesproken, dat dit kind in de moederschoot is geweven. Dat komt hier vandaan.

Tapijten werden vroeger vaak met een weefgetouw gemaakt, een apparaat met veel gekleurde spoelen en draden. De vakman maakt daarmee dan een prachtig wandkleed.

Op deze manier maakt God mensen. Als Schepper gaat Hij dan te werk, weloverwogen, enthousiast, inventief; als een pianostemmer: iedere toon beluisteren en afstemmen, zo op zoek naar die volmaakte klank. Elke draad van persoonlijkheid wordt voorzichtig gevlochten, alles wordt doelbewust gekozen. Zo stelt God de mens samen volgens een schitterend patroon, volgens plan en toch ... toch zijn we allemaal verschillend, geen twee hetzelfde maar allemaal uniek. Als zo'n kleintje geboren wordt is Vader nét klaar.

Zo ben jij gemaakt!

donderdag 12 mrt. **Psalm 56:9**

'Mijn omzwervingen hebt Gij te boek gesteld, doe mijn tranen in uw kruik ...'

U kent allemaal de plaatjes van de oude ampfora's die zijn gevonden onder het zand of in een gezonken schip, vaak half vergaan en kapot. Eén zo'n kruik zal nooit vergaan, dat is de kruik van God waar Hij alle tranen in bewaart.

Tranen van verdriet, tranen van gemis, tranen van verwijdering en tranen van pijn. Tranen verdampen niet, nee! Zij worden opgeslagen. God bewaart al jouw tranen zorgvuldig in Zijn kruik. Dat is kostbaar, want u en ik zijn kostbaar.

vrijdag 13 mrt. **Efeziërs 4:23**

'... dat gij verjongd wordt door de geest van uw denken en de nieuwe mens aandoet...'

Er zijn van die dagen dat je extra wordt geconfronteerd met het feit dat je ouder wordt. De Bijbel ontkent dat helemaal niet, sterker nog, als we ouder worden, dan wordt ons lichaam kwetsbaarder en ook steeds meer breekbaar, gelijk een aarden vat.

Maar van binnen zit die schat, die vernieuwing van ons denken. Iedere dag die gedachte dat je van Vader bent ... Iedere dag opnieuw uitzien naar wat Hij gaat geven ... Iedere

dag leven in Zijn geborgenheid ... Iedere dag meer leven uit die nieuwe mens en die prachtige schoonheid met je meedragend ... Dan wordt je verjaardag een verjongingsdag!

Dank aan Hem!

zaterdag 14 mrt. **Psalm 116: 1-2**

'Ik heb de Here lief, want Hij hoort mijn stem, mijn smekingen. Want Hij heeft zijn oor tot mij geneigd, daarom zal ik mijn leven lang tot Hem roepen.'

Grote kans dat Paulus aan deze woorden heeft gedacht toen de woorden van Filippenzen 4 werden opgeschreven. Vader luistert naar uw gebeden, naar jouw gebeden, *'want Hij hóórt mijn stem!'* Hij hoort mij!

Hoe fijn is het als er iemand serieus naar je luistert, als iemand doorvraagt en vraagt wat je nou precies bedoelt. Eindelijk iemand die eens echt luistert. De psalmist zegt dan: *'... daarom zal ik mijn leven lang tot Hem roepen.'* Want zo is God, Hij wil precies weten wat jou bezig houdt.

Misschien komt er een antwoord, maar veel belangrijker is dat je het bij Hem brengt. Hij weet raad met jouw gebeden.

zondag 15 mrt. **Psalm 91: 1-2**

'Wie in de schuilplaats des Allerhoogsten is gezeten, vernacht in de schaduw des Almachtigen. Ik zeg tot de Here: Mijn toevlucht en mijn vesting, mijn God op wie ik vertrouw.'

Van een Nederlandse schrijfster¹ is een bekend boek: 'De schuilplaats'. Het boek vertelt over twee schuilplaatsen.

De eerste schuilplaats is de plek in het huis, waar ze met haar vader en zus woonde.² Daar verborgen ze tijdens de Tweede Wereldoorlog tijdelijk joden en andere onderduikers tot er een andere plaats voor hen gevonden was, steeds weer nieuwe. Het gezin wordt verraden en naar een concentratiekamp gebracht. De mensen die verborgen zitten, worden niet gevonden. Na 2 dagen worden zij door anderen in veiligheid gebracht.

De tweede schuilplaats is de plaats bij de Allerhoogste. Als één van de weinigen overleeft de schrijfster, in vast vertrouwen op haar Heer, het kamp. Na die periode heeft zij nog 30 jaar rondgereisd over heel de wereld om te vertellen van genade, vergeving en hoop. Waar gebeurd.

Haar woorden: "Er is geen put zo diep, of Gods liefde is nóg dieper."

M.a.w.: *Mijn toevlucht en mijn vesting, mijn God op Wie ik vertrouw!*

Amen.

maandag 16 mrt. **Spreuken 1:7**

Het boek Spreuken geeft een gedragscode, waarin God Zijn volk waarschuwt voor gevaaren in deze wereld en hen maant de weg van Zijn wijsheid en inzicht te bewandelen.

Het thema van de Spreuken staat in vers 7, letterlijker vertaald: *'Vrees voor **Jahweh** is het begin van de kennis; zotten verachten wijsheid en discipline.'* Wij mogen echter dit als voorbeeld aanvaarden.

De term 'vrees' heeft hier niet zozeer met angst te maken als wel met het hebben van diep ontzag! Wij behoeven niet voor God bang te zijn, wij mogen Hem als Vader vrij naderen ^{Ef.2:18} – zoveel te meer reden om Hem met diep ontzag te danken en in onze wandel te eren!

dinsdag 17 mrt. **Spreuken 10:1**

Je ziet het voor je: vader is trots op zijn goocheme zoon, moeder beziet hoofdschuddend haar domme zoon.

In het Hebreeuws staat een woord dat niet zozeer 'dwaas', maar ronduit 'dom' betekent. Een paar rake typeringingen staan in Spreuken 13:16, 19 en 20.

Een 'dom' mens kan God wel kennen, maar laat zijn oren hangen naar de wettelozen met hun vermeende successen. Laten wij met onze conclusies over wat er rondom ons gebeurt goochemer zijn! Laten wij altijd en overal voor Hem welgevallig zijn! ^{2Cor.5:9}

---

¹ Corrie ten Boom.

² Voor een filmpje over "de schuilplaats" zie de volgende link:

<https://www.youtube.com/watch?v=mZdW7hDnc4A>

woensdag 18 mrt. **Spreuken 10:3**

De NBG-vertaling heeft het over 'goddelozen', maar een nauwkeuriger typering is 'slechten' of 'wettelozen'. David geeft in zijn psalmen een duidelijk signalement, vooral in Psalm 10:2-4 en 13; 11:5; 37:12, 21 en 32. Leuk om vandaag eens na te slaan – een feest van herkenning!

Doet deze spreuk van Salomo niet denken aan ons 'gestolen goed gedijt niet'? Met hebzucht en begerigheid naar aardse goederen kom je niet verder dan de aarde. Laten wij constant bedacht zijn op wat boven is, op onze hemelse bestemming! ^{Kol.3:2}

donderdag 19 mrt. **Spreuken 10:10**

In plaats van 'komt ten val' kan het betreffende Hebreeuwse woord met 'afgeworpen' worden vertaald. Het doet denken aan wat een ruiter op een paard kan overkomen. Wanneer hij het paard zijn gang laat gaan, loopt hij het risico dat het dier zich in een wip van zijn last zal bevrijden. Een mens kan niet tegen 1 pk op.

Zoiets kan ook iemand ervaren die niet zijn pk, 'praatkracht', in bedwang heeft. Neen, dan liever met onze tong van harte belijden: Heer is Jezus Christus, tot verheerlijking van God, de Vader! ^{Fil.2:11}

vrijdag 20 mrt. **Spreuken 10:18**

Wanneer de Schrift het woord 'haten' gebruikt, moeten wij dat verstaan met de bagage die de Schrift eraan geeft. Haat kan zich richten tegen God ^{Ps.139:21-22} en tegen mensen.

Haat houdt het verbreken van elk contact in, een absolute afkeer. Haat heeft bij mensen onderling een andere kleur dan haat bij God. God haat dingen die de mens van Zijn liefde afhouden, mensen haten elkaar uit liefdeloosheid. Dan bedienen zij zich van leugenachtige lippen en verspreiden zij vernietigende roddelpraat.

Maar wij, die de ware Liefde kennen, gehéél anders, nietwaar?

zaterdag 21 mrt. **Spreuken 10:22**

De stamletters van het Hebreeuwse woord voor 'zegen' wijzen op 'knie'. Dat is illustratief voor de juiste houding van de mens tegenover God, want alleen Hij, *Jahweh*, is groot. ^{Ps.145}

Hij doet Zijn schepselen met Zijn zegen op de knieën zinken, in het bijzonder ook ons die in Christus zijn. Zulke kniebuigingen zijn ook heel goed voor onze geestelijke gezondheid: Gods gratis sportschool, 24/7 geopend!

zondag 22 mrt. **Psalm 131:1**

Jahweh, mijn hart is niet hoog geweest, mijn ogen hebben geen verheven blik gehad, ik heb niet gewandeld in alle grootsheid en in dingen die voor mij buitengewoon zijn. ^[proeve CV]
O, Vader, wat moet ik nog veel leren!

maandag 23 mrt. **1 Petrus 4:9**

'Weest gastvrij voor elkaar, zonder gemor.'

Als mens willen we andere mensen graag kunnen begrijpen. Dat kan problemen opleveren. Want wát als iemand nou helemaal niet te volgen is? Zetten we iemand dan weg in een hoek, of parkeren we hem of haar ergens buiten ons gezichtsveld?

Wie zegt eigenlijk, dat wij als mensen elkaar moeten kunnen volgen?

Wanneer Hij in ons leeft, vindt er een omslag in onze mentaliteit plaats. We hoeven niemand te kunnen volgen; we mogen de ander liefhebben. ^{vs.8} Dan word je gastvrij en stopt het gemor.

Hij is het die deze omslag in onze mentaliteit bewerkt, en die anderen in de ruimte stelt.

dinsdag 24 mrt. **1 Petrus 4:10**

'Eenieder, zoals hij genadegave ontvangen heeft, dient er elkaar mee, als uitstekende beheerders van velerlei genade van God.'

We zijn allemaal wel eens ziek. Wat kan het dan fijn zijn als je merkt, dat je aan de betrende hand bent, en uiteindelijk weer optimaal kunt functioneren.

Waar mensen veel minder bij stilstaan, is dat je ook psychisch gezien 'op een ziekbed kunt liggen' – dingen kunnen zo pijnlijk en zwaar zijn ... Het kan een chronisch karakter krijgen. Juist mensen die anderen voortdurend willen bijstaan, en hun grenzen niet bewaken, kunnen er soms zelf zwaar bij inschieten.

Wat doen wij als we constateren dat iemand rust en ruimte nodig heeft voor herstel? De persoon in kwestie liefdevol benaderen en bemoedigen, of halen we iemand op een 'geestelijke manier' onderuit? Ben je dan een dienaar en uitstekende beheerder van de velerlei genade van God?

Of iemand nu lichamelijk of psychisch ziek is, er mag álle tijd en ruimte zijn voor herstel dat Váder in zal zetten.

woensdag 25 mrt. **Mattheüs.4:11**

'Dan laat de duivel Hem gaan en, neem waar, boodschappers naderden en bedienden Hem.'

Als iemand een verstuurde enkel heeft, kijkt niemand ervan op als hij, na gedane inspanning, 'even op adem' moet te komen.

Als wij gevormd worden naar Zijn evenbeeld, gaat dat evengoed door onze menselijke 'kneuzingen' heen; de Vader kan met ons een weg gaan door moeite en pijn. Toch kennen wij de overvloed van Zijn genade – en daar leven wij uit.

Aanvechtingen en beproevingen kunnen veel van mensen vergen. Na 'de verzoeking in de woestijn' was de Heer Zelf vermoeid en uitgeput, en hongerig bovendien. Boodschappers [NBG: engelen] kwamen en (be)dienden Hem; er werd goed voor Hem gezorgd. Dat had Hij op dat moment echt nódig.

Het 'lichaam van Christus' wordt gevormd in breekbare menselijke vaten. De Zoon Zelf draagt daarom zorg voor ons; Hij Die weet wat het is om zorg nodig te hebben én om zorg te ontvangen. Juist als wij niet anders kunnen dan 'even op adem komen', kan dat een grote genade zijn, omdat we dan nog meer mogen gaan ervaren, hoe Híj voor ons zorg draagt!

donderdag 26 mrt. **Efeziërs 5:29-30**

'Want niemand haat ooit zijn eigen vlees, maar voedt en koestert het, zoals ook Christus de uitgeroepen gemeente, omdat wij leden zijn van Zijn lichaam.'

We hebben het allemaal nodig ons door onze Heer gevoed en gekoesterd weten. Dat voel je niet altijd zo, zeker niet als mensen je ervan hebben overtuigd, dat Hij je slechts liefheeft 'op voorwaarde dat ...'

Wat een psychische nood en wat een onzekerheid kan daar uit voortkomen!

Het is genade als de Vader je doet beseffen, hoe ver *onvoorwaardelijke liefde* reikt, liefde die niets terug vraagt.

De Vader van de heerlijkheid zal het zo uitwerken in ieders leven, dat Zijn liefde uiteindelijk zelfs door de grootste vijandig gezinde beantwoord zal worden.

Daar zijn wij nu al een wándelend voorbeeld van; we worden voorzien van levenskracht en levensvreugde, dwars door de diepste dalen en tranen heen.

vrijdag 27 mrt. **Galaten 5:14-15**

'Want heel de wet is in één woord vervuld, in dit: "liefhebben zul je je naaste als jezelf." Indien jullie echter elkaar bijten en vereten, kijkt uit dat jullie niet door elkaar verteerd worden.'

Christus voedt en koestert Zijn lichaam, maar wat kunnen de leden van dat lichaam elkaar soms op een tegenovergestelde wijze behandelen! De manier waarop mensen andere gelovigen benaderen – noem het aanvallen en verslinden als je wilt – heeft niets met liefhebben van doen. Deze tekst maakt ons daar bewust van. Je wilt zelf toch ook niet 'opgevreten' worden?!

Sommigen denken boven anderen uit te kunnen stijgen en kijken neer op anderen. Denk ook aan de gelijkenis van de Farizeeër en de tollenaar. ^{Luc.18:9-14}

'Laten wij dan niet langer elkaar oordelen, maar oordeel liever dit: de broeder geen aanstoot of oorzaak tot struikelen te geven.' ^{Rom.14:13}

Lees Romeinen 14 nog eens.

zaterdag 28 mrt. **1 Corinthiërs 15:57-58a**

'Maar dank aan God, Die aan ons de overwinning geeft door onze Heer, Jezus Christus. Daarom, mijn geliefde broeders, wordt bestendig, onverzettelijk ...'

Door grote menselijke onmacht, waar je mee kunt worden geconfronteerd, kan je focus heel sterk op het *horizontale vlak* worden gericht. Daardoor kun je *geestelijk gezien* je evenwicht verliezen.

Onze Vader wil ons echter *naar boven* leren kijken; Hij richt ons op Zichzelf en op de Heer.

Mensen vinden dat *naar boven kijken* dwaas, zeker als we *voor ons gevoel* als een koorddanser zijn die meer grip probeert te krijgen op de situatie. Er is veel vertrouwen nodig op een smal – en beweeglijk – koord, het punt aan de horizon los te laten en de blik ergens anders op te richten. Kom je dan niet juist in een penibele toestand terecht? Nee, Vader zal jou niet laten bungelen. Hij geeft jou grip op de situatie als je door Hem *opwaarts* wordt gericht. In genade word je *standvastig* gemaakt; niet meer heen en weer geslingerd door externe factoren. En daar kan je hart zomaar van gaan dansen!

zondag 29 mrt. **Spreuken 16:9**

'Het hart van een mens overdenkt zijn weg, maar JAHWEH vestigt zijn voetstappen.'

Dank U wel, dat ik mag wikken en wegen, maar dat U de Beschikker bent.

Dank U wel, dat ik plannen mag maken, maar dat U de Bepaler bent.

Dank U wel, dat ik niet hoef te begrijpen waarom U dingen toelaat, omdat Uw plannen hoger gaan.

Dank U wel, dat ik zeker mag weten dat er niets buiten U omgaat.

Dank U wel, dat het aan U is om ook mijn voetstappen te vestigen.

Dank U wel, dat het aan U is om te richten, te bouwen en te stichten.

Dank U wel, dat ik niet op mijzelf, of anderen, hoef te zien.

Dank U wel, dat U mijn blik opwaarts richt.

Dank U wel, dat ik mijzelf en mijn geliefden – en alle andere mensen en schepselen – volledig aan U toe kan vertrouwen.

Dank U wel, dat U de Vader van allen bent.

Dank U wel, dat ik steeds vaker 'dank U wel' kan zeggen.

maandag 30 mrt. **Romeinen 3:3**

'Wat toch is het geval? Als sommigen ontrouw geworden zijn, zal dan hun ontrouw de trouw Gods tenietdoen? Volstrekt niet!' [NBG]

Maar hoe staat de zaak er voor als sommigen het niet geloven? Wordt de waarheid van deze woorden afhankelijk gemaakt van het geloof van de mens, of zijn de woorden afhankelijk van de trouw van God? Zal dan de ontrouw van de mens de trouw Gods tenietdoen?

Hoe gemakkelijk niet blijkt ons geloof in twijfel of zelfs in ontkenning te kunnen omslaan? Denk aan Petrus die uit de grond van zijn hart verklaarde dat al zouden allen hun Meester verloochenen, hij zeker niet. Maar er bleek niet veel voor nodig om hem even later te horen verklaren dat hij Jezus niet eens kende. Dat is de mens.

God is getrouw en ondanks het ongeloof van de mens blijven de woorden overeind. Niemand heeft zoveel vertrouwen in wat God belooft, als Hijzelf. Hij weet dat het gegarandeerd wordt waar gemaakt.

Daar geloven wij in!

dinsdag 31 mrt. **Galaten 2:20**

'Met Christus ben ik gekruisigd, ik leef echter, niet langer ik, echter in mij leeft Christus. Nu dan, zolang ik nog in het vlees leef, leef ik in het geloof van de Zoon van God. Die mij lief heeft en Zichzelf voor mij overgeeft.' [NCV]

Wat een geweldig vers. Ik ben met Christus mee gekruisigd en opgewekt. Zó ziet God mij. Wie ben ik dan om dat tegen te spreken? Enkel omdat ik dat nu nog niet zo zie en voel? Ik [Gr.: ego] leef niet meer. Christus leeft in mij! En voor zover (ik herhaal: voor zover!) ik nu nog in het vlees leef, leef ik in geloof. Niet mijn geloof (zoals de NBG51 abusievelijk vertaalt), maar het geloof van de Zoon van God. Alleen door zó te geloven en zó te rekenen krijgt mijn bestaan op aarde alsnog een geweldige betekenis en een stralende toekomst!